

ELŐFIZETÉSI AR:
 Egész évre 520 korona.
 Fél évre 260 korona.
 Negyed évre 130 korona.

Egyes szám ára:
10 korona.

SZERKESZTŐSÉG és KIADÓHIVATAL:
 ARANY JÁNOS-UTCA 47.
 Hirdetéseket jutányosan vesz fel a kiadóhivatal

Magyar harangok.

Magyar harangok, konduljatok újra!

— S ki könnyben ülsz a szent hantok felett...

Magyar! a szellem hatalmán nincs kilincs.

A Kárpátokon hát fönnön lebegj!

A kincses Erdély nem hagy el, veled tart!

A Bánát, Bácska munkába fogott!

Halljátok-é, mit dobban a föld kérge?!

A zsarnok armány a porig hajolt!

A rabmagyarok feltörő imája

A csábos ürben suhan... messze száll...

A sir összedől... s fölsugárzik ismét

A sziv világa, a reménysugár!

Dalunk a vágy, a régi, örök zsoltár,

Szivünkhöz most csak villanyszikra ér...

Leikünk egy tüzes, szent, haragos oltár

— Minden kis csöppje, drága gyöngyöt ér!

Előre székely, föl te régi szitiya!

Reánk csapott a zugó fergeteg...

Szent büszkeségi: a honvéd nevének!

A rutén, magyar ott harcol veled!

A sirbadólt hon fölriad majd újra!

A korhadó fa új virágba hajt...

A mezők mind csak pipacsot teremnek;

Óh akkor nézz meg Európa — majd!

Ifj. Radványi Sándor.

Furcsaságok.

Ha a „Névtelen asszony“ a „Névtelen emberrel“ a „Remény“ lépcsőházában ismerkedik meg.

Furcsa, ha a „Remény“ igazgatója reménytelenül szerelmes.

Furcsa, ha a „Tüskés Böskénél“ keresik a tövisnélküli rózsát.

Furcsa, ha a diák a szerelemben megállja helyét, de az érettségén elbukik.

Furcsa, ha a nagyságos asszony, dacára a hosszuszoknya divatnak, mint divathölgy térdig-erő szoknyával tüntet.

Beszélgetés egy oláh küldöttséggel.

- Hát nem akartok Pestre jönni?
- Nem!
- Hát Bécsbe akartok menni?
- Nem!
- Hát otthon maradni akartok-e?
- Nem!
- Hát alkotmány kell-e?
- Nem!
- Hát kell-e az egész Európa?
- Hm! Azt majd meggondoljuk.

Papir ember.

LE A HOZOMÁNNYAL!

Kohn: Én az elvek embere vagyok. Nem árulok zsákba macskát! Huszonmégy éves korom óta hirdetem, hogy „le a hozománnyal.“

Konffy: Nem ismerek rád!...Te — mint az önzetlenség bajnoka?

Kohn: Igen: le a hozománnyal! Le!...Ide a markomba!..

Könyörgés.

Arra kérem az Ur Istent
Bocsássa meg bűneimet,
S engedje meg, hogy feledjem
Azt a fiut kit szivemből
szerettem.

S olyan erőt adjon nekem,
Hogy örökre felejtsem,
Nehogy mig e földön élek
Talán megint szeressem!...

„Anonyma.“

Színésztörténet a régi jó időkben.

Vidéken történt egy Francion előadásán, hogy egy közismert színész se tudta a szerepét, mert a daraból csak egy rendelkező és egy főpróbát tartottak. Benedek Gyula és Vihari Elemér kettős jelenetükben teljesen a sugóra voltak utalva. A jelenet végén Viharinak a fenék jobb első ajtón távoznia kellett. Föl is kiáltotta a sugó: „Menjen el“ Benedek azt hitte, hogy a fölhívás neki szól, e szavakkal bucsuzott Viharitól:

— Elég a szóból. Most már men-nem kell. Isten veled! Megszoritotta Vihari kezét és kifelé indult. A sugó kétségbeesetten kiáltotta utána:

— Nem, maga! Maradjon!

Erre Benedek a legnagyobb flegmával visszafordult.

Meggondoltam a dolgot. Mégis csak itt maradok.

Kész cipő és
csizmakapható

A közelgő ünnepekre
cipő és
csizma

szükségletét már most megrendelheti
jutányos áron,
ha lefárad -o-
cipő- és csizma üzemébe
Rákóczi-utca 71. sz.

Valamint erős
munkás cipők.

A sugó Vihari felé ordított, hogy a karzat utolsó sorában is meghal-lották:

— Vihari! Maga menjen el!

Vihari őszinte dühbe gurult. Egész hangosan leszólt a sugónak: Marha! vagy sugjon rendesen, vagy ne sugjon!.. Nagyon sajnálom, kedves közönség, de most már igazán mennem kell. A mielőbbi viszontlátásra.

Meghajol és büszkén elsassiroz.

B. B.-hez.

B. B. et édes, B. B. te drága
Szerelmes szivemnek
Te vagy a vágya.
Ha elmegy majd linnen,
Érzed-e, tudod-e, sejtéd-e
Te édes, te drága te
Hogy elviszed a szivem!
Bar sohse csókoltál
De én se téged,
A csókod álmaimba égett
Nagyon kedves poétám
Mily jó volna a hidegben,
Csokolóznj — önfeledten,
Egy Simonyi-uti sétán!

Névtelen asszony

Lacipecsenye estély a „Gondüzőben“

(Homokkerti tudósítónk jelenti.)

Párját ritkító multság volt a Gondüző vendéglőben vasárnap és hétfőn virradó éjszakán.

— Az agilis tulajdonos Habina Ferenc nem csekély, mint 36 darab kőbányai sertést vágott le.

— A sertések a levágásuk előtt a vendéglőssel kikötötték, hogy haláluk után kizárólag lacipecsenye legyen belőlük.

A sülték, azaz sertések elkészítése városszerte nagy feltűnést keltett. S a közönség tolongva tódult az üzlete elé. A levágott sertések egyike hirtelen kiakasztott egy táblát, hogy: „Az összes jegyek elkeltek.“ A közönség közt nagy volt az elkeseredés. A hölgyek a jegyek híján, csak anyajeggyel mehettek be. Ha jól megy, a multság még e hóban véget ér.

T. Zs.

Vajjon?

Vajjon ha hívnám
jönne-e?

Vajjon ha sirnék
szánna-e?

Vajjon ha csak őt szeretném
megérezné-e?

Vajjon ha mást szeretnék
elhinné-e?

S vajjon ha meghalnék
siratna-e?...

„Anonyma.”

Emlékül.

(Látomás.)

Fekete szeme, álmodozó tekintet, koromsötét haja mély árnyékot vetett fiatal, ábrándos, sápadni kezdő arcára. Szája mégis piros volt s ha csevegett, fehér fogsorai közül muzsikás szavak keltek szárnyra... Ez ő volt, a poéta lelkü, ábrándos fiatal diák...

... Az iskolába járt. Ott kezdte lerázni magáról a gyermek álmokat s a világ, a kacagó, a boldog Élet is érdekelte már. Emberi figurákat, bohém életvidoncokat, torzalakokat, méhszorgalmu embereket kezdett megismerni... s benyomásainak árja alatt öntudatosan, már megtudta különböztetni a jellemeket. Semmi se kerülte el a figyelmét, amit látott, amit hallott, azokból leszűrte az igazságokat és önmagának egy teljes krétikai axiómát állított fel. Különösen érdekelte a zene és a költészet. Muzsikás álmokat, kacagó életet pompázó virágokat s az édes érzelmek árjainak a legszebbikét, a szerelmet zokogó, nép-dalt kedvelte meg legigazibban! E féleket önmaga is próbálgatott alkotni. Jeles! Mondta rá a tanár ur. Igen, az agy... Ugy van kérem, jól van, nagyon jól van, csak tovább! az erővel és a tudással párosulni látom az akaratot! Esztetikai érzéke fejlődik, alkotásra született... elmehet... jeles!... jeles, sutogta magában és — megelégedetten helyre ment. Aztán, az akarat üzte, hajtotta tovább... alkotni vágyot szelbet és jobbat, mint az előtt...

Ezután már nem is figyelt a magyarázatra, csak önmaga sugallata hajlamát követte...

Mult az idő s a diák, érett emberré lett. Elérkezett a komoly munka felé, de egyuttal belépett az álmok országába is. Órák hosszat elbolyongott a vadvirágos mezőn, megcsodálta az illatos nefelejtseket, hallgatta az édes ajku fülemile epedéseit s szive összereszt, nota kélt ajakán, dalba sirta érzelmeit s ő is elzokogta. Valami édes érzelmek hálózta be belső világát s a nagy meghatottságtól alig birt szóhoz jutni... Néha meg kikönyökölve órák hosszat ablakából csodálta a járókelőket s hallgatta a variáns élet muzsikáját... Elmult a nyár... beköszöntött az ősz s az álmodozó fiatal a forgó harasztott, a sárga avart járta... Egyszer csak hangot hall... tip-top, tip-top... édes kis cipők muzsikáját, ő visszafordult, meglátta és megszólította. Magát kerestem. A kislány ajakát lassu piröntötte-el s elmuló hangon sutogta: „Én meg csak magára vártam s nagyon, nagyon boldog vagyok, hogy megtaláltam. Azután megindultak egyfelé, hangtalanul. Az ősz melanchóliájába csak szerelmes szívük dobbant bele, majd esdő tekintetük hosszan találkozott, a leány elpirult, a fiu meg lángoló szerelmével csókot lehelte annak az aranyos kislánynak piros ajakára... Tovább mentek. A fiu megszólalt: „Én magamért és magamért küzdök, ha elérem nagyon nehéz célokat s hivatásos pályámat elnyerem s ha kész ember leszek, akkor újra muzsikál a nyár s én elviszem magát, örökre — magamnak”. A leány a fiu keblére borult és piciny ajakával csókot lehelte ideálja orcájára, csak ennyit sutogott: „hü leszek, magáé leszek örökre, én is ezt akarom, ezért küzdök, mert csak így leszek boldog, nagyon boldog.”

Mihalovits Jenő

GYÓGYSZERTÁRA ÉS
GYÓGYSZERÉSZETI
MŰLABORATORIUMA
A „KIGYO”-HOZ.

DEBRECEN, PIAC-U.
33. SZAM ALATT.
Avárosházzal szemben.

Különleges gyógy-
szerekben nagy
o o választék. o o

Az élet tovább száguldott s az álom valóvá szépült. Az ifju emberré lett s akáclombos udvarában bevitte azt akiért küzdött, örökre a drága kis nőt, a legszebbik kis menyecskét.

Az élet csókot lehelte rájuk s az alkon piros sugarával teljesen be aranyozta őket... Az álom valóvá vált! Amiért küzdöttek, türtek, szenvedtek, elérték.

...Egymássé lettek örökre.

ifj. Radványi Sándor.

Örökre váltunk.

Elmentél,

Vissza hívni többé már nem foglak
Az elmult idők ezután eszembe se
jutnak,

Ami most történt, elég lesz örökre.
És kerülni foglak, ne gondolj ne-
vemre,

Mert vége már mindennek.

Esküszöm az égre „Az egyéb Is-
tenre,

Hogy szeretni többé már nem foglak
Elmentél... vissza nem hivlak.
Felveszem ismét a régi álarcom,
Alatta mindent feledni, emléked
Örökre temetni akarom.

Elvettél mindent, esküt szerelmet,
Ezeket többé nálam hát ne keresd,
Utaink elváltak

Most már átkozlak, mert nem is sze-
retlek

Hozzád már nem irok szerelmes le-
velet

Keress boldogságot, amit együtt nem
találtunk.

Mi most már örökre váltunk.

Anonyma.

Kellemes és Kellemetlen kérdések.

▼▼▼▼

E rovatban közlöttékért az vállalja a felelősséget, aki elolvassa. :-:

▼▼▼▼

Mondja kedves Névtelen ember, mért ír maga többnyire verset az én nagyságámhoz, a „Névtelen asszonyhoz“, mért nem ír egyszer már rólam is? (Kérdi Tüskés Böske.)

Mondja kedves X. fogtechnikus, meghallaná-e, ha a fülébe sugnák: szeretem? (Kérdi egy moztündér.)

Mondja édes Sanyika a Boldogfalva utcából, szeretné-e ha még „pólyásbabának“ hívnam? (Kérdi Elzus.)

Mondja kedves Tóth Sándor villamos kalauz ur, mért udvarol olyan lánynak, aki magát nem szereti? — (Kérdi, aki magát szereti.)

Mondja kedves Golem a M. otthon színháztól, a Mirjam tiszteletére tette a két „gikszert“? (Kérdi valaki.)

Mondja kedves Rosenfeld Endre bankbizományos ur, mennyiért veszi meg a megmaradt 48-as Kossuth bankóimat? (Kérdi egy kunkurens.)

Mondja kedves Sz. Antal ur Hajduszoboszlóról, mért nem nősült N.-Bajomból? Hiszen mindég azt dalolta, hogy bajomi leány a babám, szeretem is igazán? (Kérdezi az, a ki szintén szeretett volna oda nőszülni.)

Ideálimhoz.

*Fejét a kezére hajtva
Ült egy kislány a padon,
Elmerengve gondolkozott
Hogy mivel, azt nem tudom.*

*De azt érzem, amióta
Megláttam én szeretem,
Hogy elbirnám-e felejtani
Kérdés milyen a szerelem.*

*Önök ugy-e kíváncsiak
Ki az ideálom,
Megsugom hát minden kislány,
Amelyiket meg láttam.*

*Bár igaz, hogy énreám
Félszeggel sem néznek.
Biz nem lenne rossz dolog
Egy kicsit lenni szépnek.*

FUCHS.

Szinész-kávéházban.

Egy vidéki színésznő panaszkozik, hogy rosszul megy a sora.

— Hát az urad? — kérdi a barátnője.

A művésznő szomoruan legyint.

— Elváltatok?

— Nem. Csak az uram megnősült.

Pillanatnyi pénzzavar.

— Nagyságos ur, vegye meg ezt az ígérvényt. Kétszázezer korona a főnyeremény.

— Mikor lesz a huzás?

— Jövő csütörtökön.

— Késő! Nekem máma kell a pénz.

Paplan-varrodámba

uj fehér vatta érkezett.
Selyem, glott, kasmir
paplanok kaphatók és
megrendelhetőek. Pehely
és gyapju paplanokat készítek. Alakítok, frissítok.

Ócska vattát, paplanokat veszek.
DEBREZENI LAJOS Kossuth-utca 14. sz.

Megbizás.

Egy vidéki ügyvéd az alábbi megbizást kapta kliensétől:

„Ügyvéd ur! Én önt ezennel védő ügyésszémmé rendszereztem s kérem, hogy érdekjogaimat lángezzmételileg kötelmezze. Nem bánom, ha ezen ügy a külső átlagosság alapján intéztetik is el, mert különben új kötelmi pert informálok. Hazafias üdvözlettel Kereki Flórián szakképzett esizmadia.“

Az óra.

Csopaki: Hallod-e, hé! Elromlott a fali óram, oszt behoztam a városba, hogy igazítsák meg akkurátosan.

Köpecsi: Jó teted.

Csopaki: Azt mondta a zórás, hogy előbb szurjak le foglalónak nyóc koronát. Le is szurtam hamarosan.

Köpecsi: Nem jó teted.

Csopaki: Megigérte az akasztani való huncut, hogy három hét alatt készen lesz a javítással. Három hónap is elmúlt már, mégse készült el vele. A fene ott egye meg, ahun van.

Köpecsi: Nem ugy van ám, sógor. Kélok idő az a három hónap. Én bizony három esztendő alatt se tudnám jól megreperálni a fali órádat... Ne sürgesd hát a dógot. Üdőbe kerül a'.

Csopaki: Üdőbe? Elment az eszed sógor, vagy megállt? Ez a huncut világ se kismiska ám, mégis csak hat nap alatt teremtődött.

Köpecsi: Olyan is a'!

A nagy birokverseny.

(Főhős: Fogyasztó. Ellenfele: Drágaság I., majd Drágaság II.)

A mérkőzés ismertetése:

I. a) Fogyasztó mozdulataiból arra lehet következtetni, hogy Drágaság I-et le akarja nyomni.

b) Drágaság I. macskaüggyesen védekezik és sikerül is magát a Fogyasztó kezeiből kiszabadítani.

II. a) Fogyasztó új akciót kezd s egy radikális fogással megkísérli Drágaság I. nyakát kitekerni.

b) Drágaság I. hirtelen magasra szökik: Fogyasztó ettől elszedül s elvágódik a porondon.

III. a) Fogyasztó keszméletre tér s ismét megpróbálkozik Drágaság I. nyakához férkőzni, de csak a derekáig ér, mert Drágaság I. időközben nagyot nőtt. Fogyasztó ekkor elhatározza, hogy Drágaság I-et derékon töri kettő.

b) Drágaság I. percről-percre nő, annyira, hogy Fogyasztó már nem éri el a derekát. Drágaság I. most trükkhöz folyamodik: esést markíroz, miközben a beléje kapaszkodó Fogyasztót magával rántja. Drágaság I. az utolsó pillanatban talpra, sőt magasra ugrik. Fogyasztó észreveszi, hogy pléhre esuszik.

(Szünet. Fogyasztó fáradt, éhes és szomjas. A büffébe vánszorog, ahol megozsonázik utolsó 100 koronáján.)

IV. a) Drágaság I. a szünet alatt irtózatossá magasra nőtt: Fogyasztó csak a térde kalácsáig ér. Drágaság I. lábait gyökeret vertek a földben. Fogyasztó meggyürkőzik, hogy kihuzza alóla a talajt.

b) Fogyasztó küzködés közben országos port ver föl miniszterek kiszálnak a helyszínen és megállapítják, hogy Drágaság I. rendezett vallású és lábait eredetüknél fogva gyökereznek a termőföldben. Zsüri a mérkőzést lefújja. Kárpótlásul betuszkolják a porondra a másfajta Drágaság II-et aki a karján levő kosárban narancsokat rejtget.

V. a) Fogyasztó az előzmények

folytán fölizgult lelkiállapotban, tajtékozós dühvel Drágaság I-re veti magát.

b) Drágaság II. ijedtében elhajtja a narancskosarat, elnyulik a porondon és keresztényi ingalomért könyörög: Fogyasztó a kimerültségtől elaléltan melléje fekszik. Zsüri a narancsokat elkorbozza. Drágaság II-et internálja és egyhangúlag konstatálja Fogyasztó fenes győzelmét. Görögtűz bengáli fény. Fogyasztót injekciókkal életre hívják és melegen gratulálnak neki. Eközben Drágaság I. — akiről a figyelem elterelődött — vigan és zavartalanul tovább nő.

ESBA.

Hasonlatosság.

Egy kis társaságban a vendégek nem győzték eleget dicsérni a háziúr szép tizenhat éves leányát. Az egyik így hízelt:

— Akárcsak az apja. A homloka, a szemé, az orra, a szája...

— ... de azontul akárcsak az anyja, — tette hozzá egy még „udvariasabb” vendég.

A la Linder.

Szigeti Jenő, a népszerű komikus bemegy a Hungária kávéházba. Valakit keresett. Csak egy pillanatra kukkantott be, hogy ott van-e az illető. A pincérek megrohanják:

— Mészatitk parancsolni? Hideg kávé?

Szigeti elhárító mozdulatot tesz és a la Linder válaszolja:

— Nem akarok pincért látni!

Kalapok tisztítását,
vasalását és javítását
elvállalom. — Használt
kalapokból újakat
:: :: készítek. :: ::

Beliczay
kalapos, Piac-u 38.
a fő-posta mellett.

Egy gyermekhez!

*Te ifju, te balga gyermek
Hidd el, hogy téged forrón szeretnek!*

*Higgyed valakinek minden
szavát,
Mert érted esténként csak
ő mond hő imát.*

*Nézzed verseit, mind csak
hozzád írja*

*A könnyeit is mind csak érted
sirja...*

*S nem akarsz te neki még most
se hinni?*

*Vigyázz, mert nem fog senki
téged így szeretni!*

*Azért siess hát ölelő karjába
Ne várjon az a lány tégedet
hiába,*

*Szeressd mig ottan is szeretetre
találsz,
Nehogy majd később jöjj s szívét
elrabolja más!*

„Anonyma.”

Furesa.

Furesa az az asszonyoknál,
Hogy nincsen szakálluk.
Megspórolják ők a borbélyt.
Mi oly drága nálunk.

Bölcsen teremté az Isten,
Hogy csupasz az álluk
Ki borotválná meg őket?
— Mindég jár a szájuk. T. Zs.

A trafik.

Pista: Már megint drágább lett a trafik.

Jancsi: Most nem drága, csak eddig volt olcsó.

Idős Bugyi Sándor pajkos történelme.

Irta: ifj. Széll István.

Hát a mult héten elmondottam aztat, hogy mekkeztem a párbaj leckét, osztán a tekintetes Vetéssy tekintetes ur ugy csak próbakippen ugy homlokcsonton teljesített a roló huzóval, hogy szinte anyának éreztem magamat. Mondotam is vót, hogy hát mondok ténsuram e valami pótyögösön esett.

Hát aszongya a fejvágással mán tisztában van kelmed aszongya.

Hisz mondok avval mán leginy koromba tisztába vótam mondok, mer akit én setére megszidtettem mondok, hát a mán csuda vót. mondok. Ugy tessik felfogni a dógot mondok, hogy abba az időbe mikor virágomba vótam mondok, nigy konstábler is alig birt vélem mondok mikor a fogam gyütt mondok.

Mos gyün a kódökön felüli vágás aszongya.

Értém — mondok.

Videimezze kend a kódöke táját aszongya, mer felső oldalvágást adok aszongya. A jobb csipötül számítva a baltérgye kalácsa felé tarcsa kend a seprü nyelet — aszongya, oszt parirozzik kend aszongya.

Nem értem eztet a szót — mondok, alighanem bükfanyelven tecik beszilni — mondok.

Videkezzik kend aszongya, oszt a másik pillanatba ugy nyomott horpaszon a rolóhuzó vigivel hogy a szememre rá lehetett vóna akasztani egy szeredást.

Ijnye az istenjankóját a ténsuramnak — ennek már í-e se tréfa. Beillik e mán verekedésnek is mondok.

aszongya gyün aszongya a felsőkar vágás —

Ez az a párbaj lecke — aszongya. Most meg aszongya. A seprü nyelét mikor én vágok aszongya, oszt minditig a szemem közé nizzik kend aszongya, — a hegyivel aszongya a balvállá felé tarcsa kend aszongya, oszt mán ehen hajit ide a rolóhuzóval, de bjon Isten elesett a bal karom.

Na jól van tekintetes uram mondok elig vót, mer nem a mi féle paraszti embernek való ez a uri párbaj. Tecik tudni mondok mink nem va-

gyunk hozzá szokva az eféle akadémiás vágásokhoz, tecik tudni. Előljáróba mondok kipentoszityja az ember az illetőt mondok, aut ahogy gyün tecik tudni. Hun lócs fejivel, hun árva tőgyfával, enyhébb esetbe teciktudni a karoszek is megteszi a hatást.

Ja lelkem, galambom aszongya a kedves tekintetes uram, ez a uri párbaj e valami fortélyos esemény — aszongya. Itt minditig az ellenfél szemit kell nizzni aszongya, oszt kormalkkal kell ilni aszongya. Csak arra kell ujjent vigyázni aszongya, hogy laposat ne kapjik kelmed aszongya.

Hát bjon a rossz csemege ténsuram — mondok. Eccer kaptam iltemde mondok laposat, mikor még tácniskolában jártam mondok.

Félre ért kend engem aszongya, mer lapos vágás, meg éles vágás kettő.

Na jól van mondok, nékem nincsenek felső iskolájim mondok, oszt nem birok annyi tudással, mondok mint a ténsuram — mondok.

Hát én megattam a kellő felvilágosítást kelmednek aszongya, oszt aho tarcsa kemed magát a párbajnál, aszongya.

Hiszen köszönöm is mondok ténsuram a felvilágosítást. Hiszem is aztat, mondok, hogy ha a másfél fenekü Orbán Jóska gypre kerül vélem, hát ugy elrántom a nótáját, hogy a doktor ötszázpengőjér se nizz rá eccer.

Van-e oszt mán párbaj helyiségük? — aszongya.

A szoptató Szilágyi aszonta vót mondok, hogy legokosabb vóna aszongya ha a városi nagy tanácstermet kirnénk köcsön, mer ott rendszeren veszekedni szoktak teccik tudni.

Meglehetős hely aszongya, mer att ha szoritják kelmetek egymást, hát lehet vagy ide, vagy oda beugrani.

Hát így gondoltuk mondok. Köszöntem is oszt Hogy oszt a homlokomon egy akkora beiratkozási díj vót mint egy galamb tojás, hát egy félliterre beniztem Sebestyén ecsémhe a Kerkes vendiglőbe. Hát bjon teshe álló italt mir aztat megkell adni. A negyedik üvegnél csecsemőnek éreztem magamat.

A ránk jövő héten majd elbeszilem a többit.

(Folytatása a jövő számban.)

HIREK.

Elvesztettem hidegvéremet, a Nagyerdő és a Piac utca között. A becsületes megtaláló meleg jutalomban részesül: Tihanyi, Homokkert 3.

Majdnem kiugrott. X. Y. tisztviselő a feletti örömeiben, hogy fizetés javítást kapott, a robogó vonatban majdnem kiugrott — a bőréből. Borzalmas tettét egy arra haladó kalauz megakadályozta.

Felkéretik azon egyén, aki Gondüző vendéglős (Homokkert 3.)-nek a kalapját a mult vasárnap elxpediálta, hogy a kalapot 2000 osztr. korona ellenében adja le a Villám szerkesztőségében.

Kardoss Géza színigazgató tegnap nem adott be semmiféle beadványt a fűgyben. A hirt a legnagyobb fenttartással kell fogadni.

Esik. A metrológiai intézet jelentti: A valuta és a hőmérséklet karöltve esnek.

Esetek.

A RAVASZ CIGÁNY.

Gyónás közben ellopta a cigány a tisztelendő ur óráját és mondja:
— *Loptam szent atyám egy órát.*
— *Add vissza annak, akitől loptad* — mondja a lelkész.

— *Fogja, tisztelendő urnak adom*
— *Nekem ne add, add oda annak, akitől loptad.*
— *Annak már kínáltam, de nem kell neki.*

— *Ugy hát tartsd meg magadnak* — nyugtatta meg jószívuileg a lelkész a morét.

Csak későn vette észre a tévedést, de már akkor késő volt, mert már a moré hegyen-völgyön túl volt.

A festő panasza.

A festők-klubban lehorgasztott fejfel ül egy piktor, nagyon szomorú. Megkérdezi tőle, mi baja? Azt mondja nagy szomorúan:

— *Festettem egy csendéletet, kolbászt meg kenyeret.*

— *És? — faggatják.*

— *És? alighogy elkészült, máris jött a végrehajtó...*

— *És elvitte a képet?*

— *Ördögöt. A modell kolbászt meg a kenyeret vitte el, a képet meg otthagya.*

AZ ÖRDÖG HOZTA.

A nagynéni látogatóban van és benéz a gyermekszobába is, ahol az apróságok papát-mamát játszanak.

A nagynéni modern nő, a gyermekek felvilágosításának híve, szoba áll hát a kis Palival és azt mondja neki:

— *Ne hidd el Palikám, hogy minket a gölya hozott.*

— *Tudom én — mondja Palika — a papa épp az előbb mondta, hogy téged az ördög hozott.*

VIDÉKI ERKÖLCSÖK.

Vidéken nagyon erkölcsösek és nagyon szigorúak a tanárok, minduntalan ellenőrzik a növendékeket. A minap is megdorgált egyik tanár egy fiút:

— *Magdt, Kovács, egy szép lányt láttam az utcán.*

— *Az kérem a mamám volt.*

— *A mamája? — mondta a tanár — felszólítom, hogy holnapra öregebb mamát szerezzon be.*

Dadogó.

Két dadogó sétál az erdőben. Megszólal az egyik:

— *N...N...Nézd!*

— *M... M... Mit?*

Egy m... m... m... madár

— *H... H... Hol?*

M... M... Már e., elrepült! Mennek tovább, megszólal a másik:

— *V... V... Vigyázz!*

— *M... M... Mire?*

— *M... M... Már b... b... beléptél!*

Paraszt ész.

Egy paraszt kinek gyermekei mind kancsitanak, az orvoshoz megy és tanácsát kéri:

— *Nem gondolja, doktor ur, hogy attól van, hogyha a feleségemet megcsókolom, hát így néz kancsítást mutat.)*

Az lehet. — feleli az orvos.

A paraszt hazamegy, enveleg a feleségével megcsókolja, a felesége behunyja a szemét. Dühbe jön a

„Meteor” mozi.
Bocskai-tér 10.

Vasárnap, november hó 26-án:

Ezerarcu ember.
(Hajsza a föld körül)

Világsláger.

Két és félórás műsorok!!

Előadások kezdete: d. u. 3., 5., 7. és 9 órakor. — Jegyelővétel d. e. 10 órakor —

paraszt és pofon üti az asszonyt.
— *Nem elég, hogy kancsitanak a gyerekek most már vak is legyen?*

Uj nóta.

*Az életem oly üres, mint
Egy hányt-vetett koldus táska,
Melyen elhizott pockos egerek
Apró unalmas jukat rágtak.
A szívem pedig egy törött lant,
Régi hangszer: kopott, ócska,
De a dal, mely benne rezeg —
Mindörökké friss, új nóta.*

Regénytöredékek.

... Az eszme jó. Szólt a kritikus az írónak... csak azon csodálkozom, hogy... miért éppen ön foglalkozik a Csokonai... színház... fölrobbantásával?

... S a szemfüles riporter azonnal észrevette Bheberovics László kollegájának... a zsebében... a primadonna zsebkendőjét...

S a vérmes színigazgató... lemondott egyes napilapok támogatásáról... majd iassu „Egyetértéssel” játszott a főszerepet kollegáival...

S B. B. bánatosan hajtotta le a kórbonetaura... majd a Villám első lapját hajtotta fel... T. Zs.

A KÉZ — FOGADÁS.

Híres szép női kezekről beszélgettek. Valaki azt mondotta, hogy Dusenak volt a legszebb keze. Aztán a jelenlevők kezére került a sor. A hölgyek az asztalon közszemlére tették a kezüket. Mind-egyik kéz kapott egy kis elismerést, egy kis bókot. A következő pillanatban azonban egy vörös és igen rut női kéz telepedett le az asztalra és várta a bírálatot.

Mindenkinek a torkán akadt a szó. Végre pillanato mulva megszólalt valaki:

— *Nagyságos asszonyom, az ilyen kezet vagy ápol vagy vagy eltakar az ember.*

Átok.

Nem birom már az életet nélkü
led így tovább,
Egyetlenegy látásodér' életemet
áldoznám fel inkább!
Nem érdekel semmi engem, hi-
degen hagy minden,
Az utcákat rovom, nyugtom
sehol sincsen...

Minden ami most fáj, minden
csak teérted
Ezt az átkot is rám ugy-e te
mérted?
Megátkoztál ne tudjalak sohase
feledni,
Mig ezen a földön élek, csak
tégedet tudja ak szeretni...
„Anonyma.“

CSERE.

Panaszkodik a klarinétos a
cimbalmosnak, hogy ki kell néki
hurcolkodni.

Cimbalmos: Ázstán miért te?

Klarinétos: Mert nem fizettem
házbért.

Cimbalmos: Sákástott ázs indol-
dolgom. Tudod mit? Cseréljünk
lakást.

Az oláh törvényekből.

... És elhatározott, hogy jövő-
ben a román törvények versekben
legyenek fogalmazva: így talán job-
ban megtartja a nép.

Hires feleletek.

— Plátó! született 430-tól, 348-ig
Krisztus előtt.

— Két háboru között, kiütött a
fejedelem. T. Zs.

Megmagyarázta.

— Mondja kedves, ha megcsókol-
nám, engedné magát.

— Azt csak a csók után tudnám
megmondani.

Apró hirdetések.

Olcsósági hullám méterenként
5000 koronáért kapható. Cim a só-
hivatalban.

A villanytelep igazgatósága keres
áremelőket a havonkénti áreme-
leshez.

Melegsivü hölgy ismeretségét
keresi a téli hónapokra egy fázós
fiatalember.

Husz koronás aranyért bárkinek
fizetek 25 papir koronát. Leveleket
„Nem bánja meg“ jeligére a kiadó-
hivatalba kérek.

Könyvészeti ritkaságaimat vastag
bőrbe akarom kötetni. Melyik ön-
gyilkosjelölt árdrágító volna hajlan-
dó ez ügyben velem csevegni? Krém-
mei puhított archörök kiméljenek.

Használt zoknijaimat átcserelném
öt kiló sajtra. Ajánlatokat „Sajt az
átok“ jeligére kérem.

Minden hölgyet érdekel a Leg-
ujabb Divat és Record (őszi és téli
száma, bolti ára K 80.—. 1/4 évi
előfizetés K 260.— bérmentes száll-
ítással) divatlap, mely hozza a leg-
ujabb divat kreatioit, minden izlést
kielégít. — Szabásminták bármely
rajz után megrendelhetők a kiadó-
hivatalban. Mutatványszámot 30 K
előzetes beküldése ellenében küld:
Mátyásy Gusztáv, Budapest, IV.,
Károly-körút 8., III. emelet.

SZIREK ANDRAS

elsőrendű uri- és egyenruha sza-
bósága angolgyapjuszövetek Isko-
lai és egyenruházati sapkákraktára

Szent Anna-utca 1. szám

Telefon szám 509.

Felelős szerkesztő: SZIKRÁ.

Mire jó az ügyvéd.

Ügyvéd: No, mi baj, András bá-
tya?

András: Tegnap egy irtó pofont
kaptam a korcsmában. Azt szeret-
ném átadni a tekintetes urnak, ha
vállalná.

Nyomatott a Debreceni Ujság nyomdájában.